

Prashnottara Maniratnamala

——
प्रश्नोत्तर मणिरत्नमाला

——
Document Information

Text title : maniratnamala (aka Prashnottari-maniratnamala)
File name : maniratnamala.itx
Category : stotra, shankarAchArya, advice
Location : doc_z_misc_shankara
Author : Attributed to Adi Shankaracharya
Transliterated by : sunder hattangadi
Proofread by : sunder hattangadi
Description-comments : 32 verses on conduct conducive to liberation
Latest update : Jan. 2, 2014
Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 11, 2020

sanskritdocuments.org

प्रश्नोत्तर मणिरत्नमाला

अपारसंसारसमुद्रमध्ये

निमज्जतो मे शरणां किमस्ति ।

गुरो कृपालो कृपया वटैत-

द्विश्वेशपादाम्बुजदीर्घनौका ॥ १ ॥

भद्रो हि को यो विषयानुरागी

को वा विमुक्तो विषये विरक्तः । विषयैर्विमुक्तः

को वाऽस्ति धीरो नरकः स्वदेल-

स्तृषणाक्षयः स्वर्गपदं किमस्ति ॥ २ ॥

संसारलुल्लसत्तु निजात्मभोधः

को मोक्षहेतुः प्रथितः स अेव ।

द्वारं किमेकं नरकस्य नारी

का स्वर्गदा प्राणभृतामलिसा ॥ ३ ॥

शेते सुभं कस्तु समाधिनिष्ठो

जागर्ति को वा सदसद्विवेकी ।

के शत्रवः सन्ति निजेन्द्रियाणि

तान्येव मित्राणि जितानि कानि ॥ ४ ॥

को वा दरिद्रो हि विशालतृषणः

श्रीमांश्च को यस्य समस्ततोषः ।

शुचन्मतो कस्तु निरुधमो यः

कोवाऽमृतः स्यात्सुषुप्ता निराशा ॥ ५ ॥

पाशो हि को यो ममताभिधानः

संमोडयत्येव सुरेव का स्त्री ।

को वा मलान्धो मधनातुरो यो

मृत्युश्च को वापयशः स्वकीयम् ॥ ६ ॥

को वा गुरुर्यो हि हितोपदेष्टा
 शिष्यस्तु को यो गुरु भक्त एव ।
 को दीर्घ रोगो भव एव साधो
 किमौषधिं तस्य विचार एव ॥ ७ ॥

किं भूषणार्थं भूषणमस्ति शीलं
 तीर्थं परं किं स्वमनो विशुद्धम् ।
 किमत्र लेयं कनकं य कान्ता
 श्राव्यं सदा किं गुरुवेदवाक्यम् ॥ ८ ॥

के हेतवो ब्रह्मगतेस्तु सन्ति
 सत्सङ्गतिर्दानविचारतोषाः । शान्तिविचारतोषाः
 के सन्ति सन्तोऽभिलषीतरागाः
 अपास्तमोहाः शिवतत्त्वनिष्ठाः ॥ ९ ॥

को वा ज्वरः प्राणभृतां हि चिन्ता
 मूर्खोऽस्ति को यस्तु विवेकहीनः ।
 कार्या मया का शिवविष्णुभक्तिः
 किं श्रुवनं दोषविवर्जितं यत् ॥ १० ॥

विद्या हि का ब्रह्मगतिप्रदा या
 बोधो हि को यस्तु विभुक्ति हेतुः । बोधोऽस्ति
 को लाभ आत्मावगमो हि यो वै
 जितं जगत्केन मनो हि येन ॥ ११ ॥

शूरान्महाशूरतमोऽस्ति को वा
 मनोजबाणैर्व्यथितो न यस्तु ।
 प्राज्ञोऽतिधीरश्च समोऽस्ति को वा
 प्राप्तो न मोहं ललनाकटाक्षैः ॥ १२ ॥

विषाद्विषं किं विषयाः समस्ता
 द्युभी सदा को विषयानुरागी ।
 धन्योऽस्ति को यस्तु परोपकारी
 कः पूजनीयो ननु तत्त्वनिष्ठः ॥ १३ ॥

सर्वास्ववस्थास्वपि किं न कार्यं

किंवा विधेयं विदुषां प्रयत्नात् ।
स्नेहश्च पापं पठनं च धर्मः
संसारमूलं हि किमस्ति चिन्ता ॥ १४ ॥

विज्ञान्महाविज्ञातमोऽस्ति को वा
नार्या पिशाच्या न च वञ्चितो यः ।
का शङ्खला प्राणभृतां च नारी
दिव्यं व्रतं किं च निरस्तदैन्यम् ॥ १५ ॥

ज्ञातुं न शक्यं हि किमस्ति सर्वै-
र्योषिन्मनो यच्चरितं तदीयम् ।
का द्रुस्त्यजा सर्वजनैर्दुराशा
विद्याविहीनः पशुरस्ति को वा ॥ १६ ॥

वासो न सङ्गः सल्लु वैर्विधेयो
मूर्खैश्च नीयैश्च भलैश्च पापैः ।
मुमुक्षुणा किं त्वरितं विधेयं
सत्सङ्गतिर्निर्ममदेश भक्तिः ॥ १७ ॥

लघुत्वमूलं च किमर्थितैव
गुरुत्वभीषं यदयायनं किम् ।
जातोऽस्ति को यस्य पुनर्न जन्म
को वाऽमृतो यस्य पुनर्न मृत्युः ॥ १८ ॥

मूकोऽस्ति को वा अधिरश्च को वा
वक्तुं न युक्तं समये समर्थः ।
तथ्यं सुपथ्यं न शृणोति वाक्यं
विश्वासपात्रं न किमस्ति नारी ॥ १९ ॥

तत्त्वं किमेकं शिवमद्वितीयं
किमुत्तमं सच्चरितं यदस्ति ।
किं कर्म कृत्वा न च शोचनीयः
कामारिकंसारिसमर्थनाप्यम् ॥ २० ॥

शत्रोर्महाशत्रु तमोऽस्ति को वा
कामःसकोपानृतलोभतृष्णः ।
न पूर्यते को विषयैः स अवे

किं दुःखमूलं ममताभिधानम् ॥ २१ ॥

किं मण्डनं साक्षरता मुष्णस्य

सत्यं च किं भूतछितं तदेव ।

त्यक्त्वा सुष्णं किं स्त्रियमेव सम्यक्

द्वयं परं किं त्वभयं सदैव ॥ २२ ॥

कस्यास्ति नाशे मनसो हि मोक्षः

क्य सर्वथा नास्ति भयं विमुक्तौ ।

शल्यं परं किं निजमूर्धनैव

के के ल्युपास्या गुरुवश्च वृद्धाः ॥ २३ ॥

उपस्थिते प्राणहरे कृतान्ते

किमाशु कार्यं सुधिया प्रयत्नात् ।

वाक्कायचित्तैः सुभ्रष्टं यमघ्नं var लृङ्मुष्टिचित्तैः

मुरारिपादाभ्युज्जमेव चिन्त्यम् ॥ २४ ॥

के दस्यवः सन्ति कुवासनाभ्याः

ऽः शोभते यः सद्यसि प्रविद्यः ।

मातेव का या सुभ्रष्टा सुविद्या

किमेधते दानवशात्सुविद्या ॥ २५ ॥

कुतो हि भीतिः सततं विधेया

लोकापवादाद्भवदाननाश्या ।

को वास्ति बन्धुः पितरौ च कौ वा

विपत्सलायः परिपालकौ यौ ॥ २६ ॥

बुद्ध्या न बोध्यं परिशिष्यते किं

शिव प्रशान्तं सुभ्र बोध उपम् ।

ज्ञाते तु कस्मिन् विदितं जगत्स्या-

त्सर्वात्मके ब्रह्मणि पूर्णं रूपे ॥ २७ ॥

किं दुर्लभं सद्गुरुस्ति लोके

सत्सङ्गतिर्ब्रह्मविद्यारणा च ।

त्यागो हि सर्वस्य निजात्मबोधः var शिवात्मबोधः

किं दुर्जयं सर्वजनैर्मनोजः ॥ २८ ॥

पशोः पशुः को न करोति धर्म
प्राधीतशास्त्रोऽपि न यात्मबोधः ।
किं तद्विषं भाति सुधोपमं स्त्री
के शत्रवो मित्रवदात्मजायाः ॥ २८ ॥

विद्युज्वलं किं धन यौवनायु-
र्दानं परं किं य सुपात्र दत्तम् ।
कण्ठे गतेरप्यसुभिर्न कार्यं
किंवा विधेयं मलिनं शिवार्था ॥ ३० ॥

किं कर्म यत्प्रीतिकरं मुरारेः
क्वास्था न कार्या सततं भवाब्धौ ।
अडर्निशं किं परिचिन्तनीयं
संसारमिथ्यात्वशिवात्मतत्त्वम् ॥ ३१ ॥

कण्ठं गता वा श्रवणं गता वा
प्रश्नोत्तराभ्या मणिरत्नमाला ।
तनोतु मोहं विदुषां प्रयत्नात्
रमेशगौरीशपदौ सुसेयौ ॥ ३२ ॥

एतौ श्रीमुक्तीन्द्रशङ्करमिश्रविरचिता मणिरत्नमाला समाप्ता ।

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi
Thirtytwo Catechetical Verses on Morals and Religion
by Shankaracharya
Maynot be correctly attributed to Shankaracharya

——
Prashnottara Maniratnamala

pdf was typeset on December 11, 2020

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

